

teirra væl kend, og kemur tað sjálvsagt av, at teir hava skorið sínar forðráttir inn í eina fjøl uppi yvir innhurðini í forkirkjuni.

Fara vit til søgufróð fólk í Kollafirði og til tær skrivligu keldurnar á Føroya Landsskjalasavni og øðrum almennum skjalasøvnunum, so fáa vit at vita, at aftan fyri hesar forðráttir goyma seg nøvnini.

Daniel Peter Jacobsen
Poul Poulsen
Joen Djurhuus
Jørgen Landt Djurhuus
Daniel Pauli Djurhuus
Jacob Jacobsen yngri
Hans Andreas Poulsen, allir úr Kollafirði.

Tað hevði verið ógvuliga áhugavert av nógvum grundun at fingið eitt sindur at vita um bakgrundina hjá hesum monnum. Men tverri er tað ikki so ógvuliga nóg, vit vita um teir uttan føði- og deyðsár, bústað teirra og so hetta, at teir hava verið bøndur, træsmiðir, trædarmenn, útróðrar menn og snikkarakar.

Daniel Peter Jacobsen (1795-1872) og Jacob Jacobsen eldri (1787-1869) vóru brøður og synir Jákups á Miðgerði. Hesin Jákup hevur ikki verið við til alt smiðiarbeiðið. Helst er tað tí sonur hansara, sum eisini æt Jákup, sum er nevndur á navnafløini í forkirkjuni.

Dánjal Petur tyktist at hava staðið fyri arbeiðinum, hóast menn vilja vera við, at Poul Poulsen hevur verið formaður. Hesin Dánjal Petur sigst at hava siglt úti sum ungur og gjørdist seinni uppsitari á Kjalnesi. Hann keypti eisini ta gomlu kirkjuna, sum varð bygd í 1750, fyri 102 ríkisdálar, men hann hevur helst selt ein part av viðinum víðari til nakrar av sínum bygdamonnum.

Teir triggir skyldmennir Dánjal Petur, Jákup og yngri Jákup

høvdu góða bakgrund sum handverkarar við tað, at teir vóru synir Jákup við Gjónna, ið var tiltikin smiður.

Eldri Jákup var bóndi á Miðgerði. Sonurin Jákup, sum var við til alt arbeiðið við kirkjuna, livdi 1810-1890.

Doypifunturin

Av skjølum sæst, at Dánjal Petur hevur gjørt doypifuntin. Hann hevur eisini málað listarnar rundan um speglini ella fyllingararnar við einum ljósa-bláum pastelliti og klætt kantin við reyðum klæði.

Hesin doypifuntur, sum er sekshyrntur, er sera vakur og hóskað væl til kirkjurúmið annars. Hann minnir í sniði um prædikustólin, og onkur heldur tí, at Dánjal Petur eisini hevur gjørt hann.

I hesum sambandi kann eisini verða nevnt, at Dánjal Petur í 1840 gjørdi ein doypifunt til Kvivikar kirkju og portur á kirkjugarðin í Kollafirði.

Brøðurnir Dánjal Petur og Jákup á Miðgerði bygdu eisini húsini á «Stuttateig» til systirina Elin, og standa hesi hús uppi enn.

Poul Poulsen róptu teir «Gamla Skálapól». Hann var føddur í 1812 og doyði 11. april 1888, og var úr Skálanum á Todnesi.

Gamli Skálapól var træsmiður og skuldi vera tiltikin vælgjøgurður maður og er annars kendur fyri at hava gjørt orðatakið «Eingin skal keypa bát frá røkjutum manni».

Hetta verður lagt út sum, at ein lutur kann vera so væl røktur, at hann ikki tolar at skifta eigara.

Húsin hjá Gamla Skálapól eru til enn.

Hans Andreas Poulsen f. 1814 - d. 2. mars 1880, hevur tað ikki eydnast at fáa uppspurtt nakað um, uttan at hann var úr Todnesi og at hús hansara eru til enn. Tað eru húsin, sum nú eru ætlað til

Doypifunturin í Kollafirðar kirkju. Dánjal Petur á Kjalnesi smiðaði henda doypifunt og klæddi tromina við reyðum klæði. Hetta er tó ikki tað klæði, sum prýður doypifuntin í dag

bygda- og fornminnis-savn.

Men kanska onkur, sum lesur hesar reglur, veit um Hans Andreas at siga og vil gera so væl at lata hævundan frætta frá sær.

Teir, sum nú restar í at umrøða og sum eru nevndir á navnafløini í forkirkjuni, eru brøðurnir Jørgen Landt Djurhuus f. uml. 1805 og deyður 30. april 1857, Daniel Pauli Djurhuus f. 1808 - d. 12. mai 1886 og Joen Djurhuus f. 1808 - d. 9. sept. 1887. Dánjal Pauli og Jógvan, eisini nevndur Prestjógvan, vóru tvi-burðabrøður. Teir triggir vóru synir Jóhannu Mariu Jensdatter og Jens Christian Djurhuus við Sjøgv, so teir høvdu listaligar gávur í báðar ættir at breiða til.

Um Dánjal Paula vita vit, at hann flutti inn á Mýruna í Kollafirði, har hann búið alla sína ævi. Hann livdi av at smiða hús, velta og rógva út.

Brøðurin Jógvan flutti fyrst til Sands og seinni til Skopunar, har hann livdi til 1887.

Jørgen Landt Djurhuus er tann einasti av hesum smiðum, sum var útbúgvinn handverkari.

I 1835 fór hann niður at læra til snikkara og er júst afturkomin, tá ið arbeiðið við nýggju kirkjuna í Kollafirði skuldi byrja í 1837.

Um henda mann og um tað listaverk (kórveggin), hann avrikaði í Kollafirðar og möguliga øðrum kirkjum við, skulu vit lesa næsta vikuskiftið í Sosialinum. Somuleiðis um onnur arbeiði í kirkjuni, t.d. vindeygju og lás, sum eru gjørd av øðrum smiðum enn teimum, sum eru nevndir í hesari blaðgrein.

Nýtt felag, nýtt blað - nýggjar vónir

LFU — Miðskiftan

Tann tíðin, tá lesandi nýttu stearinljós sum lesulampu og radiator, er tibetur farin, men hvat er komið í staðin? Tíverri nýðast fleiri lesandi í dag at gjalda upp í 1500 kr. um mánaðin fyri eitt kjallarakamar.

Blaðið Miðskiftan er útkomið. Tífaríð sum stendur í blaðnum fevnir um umstøðurnar hjá lesandi føroyingum, men er eisini krydrað við einum ummæli og onkrum tíðindastubba.

Blaðbólkurin sigur í oddagreinin, at endamálið við blaðnum er, at

tað skal virka sum miðdepil fyri orðaskifti (miðskifti) millum fólk í útbúgving. Blaðið fer at viðgera tvey mál, sum raka lesandi eina mest, so sum ibúðarviðurskifti, stuðul- og skattaspurningar.

Um tú lesur blaðið, leggur tú skjótt til merkis, at LFU arbeiðir ágrýtið við mongum týðandi spurningum.

Bústaðarneyðin hjá fólki í útbúgving er eitt mál, sum nógv ár hevur verið átrokandi. Greinin í «Miðskiftuni» — Osomilig bústaðarviðurskifti — viðgerð umstøðurnar hjá

lesandi í Føroyum.

Víst verður á, at sjálvt um tað longu í 1968 vóru ætlanir at byggja kollegium í Føroyum, og peningur varð avsettur til endamálið, so bleiv hetta tó til einkis. — Síðani tá, eru ibúðarumstøðurnar vesnaðar.

LFU røpar ikki bert út í toman heim, men visir við kanningum, figgjarligum metingum og hugskotum ein vilja at koma trupuleikunum til livs.

Blaðið viðger eisini aðalfundin hjá LFU, stuðulsmøguleikar hjá lesandi, Framhald á baksíðuni